

Намозни тарғиб қилишга кимлар масъул

14:00 / 07.02.2023 958

Оталардан бири айтади: «Мен отам-онам, опам ва акаларим билан бирга күп қаватли уйда яшар эдик. Бир куни квартирадан масжидга шошилиб чиқдим. Йўлда мени ранжитадиган ҳолатга дуч келдим. 9 ёшли ўғлимни кўриб қолдим. Ўғлимни атрофида бувиси, аммаси ва келинойиси бор эди. Ўғлим уларни олдида ўйнаб юрган экан. Лекин, уларни ҳеч бирлиги ўғлимни намоз ўқишига жўнатишмади. Шунда уларга: «Фарзандимга намозга чиқгин деб буюрмадингизми?» деб айтдим. Улар бирданига менга қараб: «Болани намозга буюриш бу ота-онанинг фарзи ҳисобланади» деб айтишди. Шу пайт мен: «Фарзандни намозга буюриш фақатгина ота-оналарнинг масъулияти холосми?» деб ўзимга-ўзим савол бердим».

Аллоҳ таоло Қуръони Каримда шундай марҳамат қилған:

أول آق يدْعَب نمَنْ وُدْبَعَتْ آمِهِينَ بِلَّا قَدْرَ تَوْمَلَ أَبَوْقَعَيَ رَضَحَ ذِي إَادَهُشَ مُتَنْكَ مَأْ نَوْمَلْسُمَ الْنَّحَنَ وَأَدِحَا وَأَهَلَّ إِقْحَسَ إِوْلَيَعَ آمَسَ إِوْمِيَهَارِبَ إِلَكَئَيَابَ آهَلَ إِوكَهَلَ إِدْبَعَنَ

«Ёки Яъқубга ўлим ҳозир бўлиб, у ўз ўғилларига: «Мендан кейин нимага ибодат қиласизлар?» - деганида, улар: «Сенинг Илоҳинг ва оталаринг Иброҳим, Исмоил ва Исҳоқнинг Илоҳи - ягона Илоҳга ибодат қиласиз ҳамда биз Унга мусулмонлармиз», - деганларига гувоҳ бўлганмисиз?!» (Бақара

сураси 133-оят).

Яъқуб алайҳиссаломга ўлим вақти етганда, атрофларида видолашиш учун ийғилиб, жимгина бош эгиб турган авлодлариға васият қилиб: «Мендан кейин нимага ибодат қиласизлар?» - деб сўрадилар. Ўлимдан аввал у зотнинг фикрларини ишғол қилиб турган бирдан-бир ташвиш дину диёнат, ақийда ташвиши эди. Шунинг учун болаларини атрофлариға тўпладилар. Ушбу масалада хотирларини жам қилиб кетмоқчи эдилар. Болаларининг ҳам жавоблари тайёр экан. Улар «Ёлғиз Илоҳга ибодат қиласиз», - дейишди. Бану Исроилга ўхшаб, «Узайр Аллоҳнинг ўғли», - деб, худога ширк келтирмадилар. Насронийларга ўхшаб, «Ийсо Аллоҳнинг ўғли» ёки «Аллоҳ учтанинг учинчиси», - демадилар. Араб мушриклариға ўхшаб, Лот, Уззо ва бошқа бутларни Аллоҳга шерик қилишмади ёки «Фаришталар Аллоҳнинг қизлари», - демадилар. Улар бошқа динларни эмас, айнан Исломни айтдилар, «Биз Унга мусулмонлармиз», - дедилар.

Олимлардан бири: «Ҳар бир намозхон ўзидан кичик ёшдагиларга намоз ўқиши буюриши керак. Ҳатто у балоғат ёшига етмаган бўлса ҳам. Кимнинг уйида боқиб олинган фарзанд намоз ўқимайдиган ва оиласдаги катталар унга намоз ўқиши буюрмаган бўлса, у инсон Қиёмат кунида жазоланади. Негаки, у Аллоҳни буюрганига осий бўлди ва Пайғамбаримиз солаллоҳу алайҳи вассалламни ҳадислариға амал қилмади» деган экан.

Бундан хulosаси шуки, фарзандни тарбиясига фақатгина ота-она эмас, балки барча қариндошлар ҳам ҳисса қўшишлари керак экан. Улар ёш болаларни намозига эътиборли, уларни яхши йўлга бошлаб ва ёмон йўлдан қайтаришлари керак. Фарзанд етим бўлиб қолганида, юқоридаги инсонлар уни ўз қарамоғлариға олишга мажбурлар. Бола етим бўлмаса ҳам ота-онаси яқин атрофида бўлмаса, юқоридаги инсонлар у болага намозни буюришлари шарт».

Йигитлардан бири айтади: «Менинг ёшлигимда отам намоз ўқимас эдилар. Амаким эса намоз ўқирдилар. Кўчада ўйнаб юрганимда намоз вақти бўлиб қолар эди. Амаким гўзал муомала билан меҳр кўрсатиб, мени масжидга олиб кетар эдилар. Масжиддан чиқганимдан сўнг, намоз ўқиганим эвазига пул мукофоти берар эдилар. Амаким мени шу йўл орқали намоз ўқишига ундиндилар. Мени намозга муҳаббатли қилиб қўйдилар. Кунлар ўтди мен

намозни муҳофаза қилишни бошладим. Ҳозирда мен намозни суннатлари ва фарзларини қолдирмасдан адо қиласман. Аллоҳга ҳамд бўлсин, У мени намоз ўқимайдиган отамни ўрниларига амакимдек зот билан ризқлантирди».

Ҳабибуллоҳ Ахмадовнинг «Намоз» китоби асосида
Хуршид Маъруф тайёrlади